

— Я по-скоро кажи на гарванитѣ да ми го доведатъ!

Пѣдпѣдкѣтъ отишѣлъ, казалъ на двама черни гарвани. Тѣ грабнали пушкитѣ си, полетѣли. Преварили го.

— Хайде предѣ насъ! Ще те водиме при царя, — заграцали тѣ и насочили срещу него пушкитѣ. Шишо се навелъ, грабналъ едно камъче и захвърлилъ. Гарванитѣ хукнали, изтървали си пушкитѣ. Като чулъ щъркелѣтъ, тозчасъ разперилъ криле и полетѣлъ въ гората. Заповѣдалъ на кълвача да бие барабана да се събератъ царскитѣ съветници. Кълвачѣтъ ударилъ барабанчето:

— Дето да сж съветницитѣ, тука да дойдатъ!

Зашумѣла гората. Пристигналъ най-напредъ единъ бухалъ, съ файтонъ. Подиръ него дошли една стърчиопашка, единъ надутъ паунъ съ зелени пера на шапката, три пуйка и едно мъничко орѣхче. Насѣдали, сбрани си главитѣ, зашушукали. А надъ тѣхъ, клекнала на единъ клонъ, катеричката ги слуша. Мислили, мислили, кроили — какъ да взематъ питката отъ Шиша.

Пуйкѣтъ рекълъ:

— Да му дадемъ едно златно перо отъ пауновитѣ.

Паунѣтъ изкрещѣлъ:

— Не може, не си давамъ перата!

Бухалѣтъ пѣкъ рекълъ:

— Азъ ще го уплаша!

— Той е голѣмъ като мене, — рекло орѣхчето. — Нѣма да се уплаши.

Всички се засмѣли. Стърчиопашката се обадила:

— Да му дадемъ орѣхчето, то и безъ туй е мъничко, не става за царски съветникъ.

Щъркелѣтъ важно продумалъ:

— Не може, азъ не си давамъ съветницитѣ!

Тогава се обадила нетърпеливата катеричка:

— Ако се вретете да ме направите царица, азъ ще го залѣжа, докато му вземете торбичката съ житената питка.

Щъркелѣтъ погледналъ нагоре:

— Ти не можешъ да хвъркашъ, нѣмашъ криле, — рекълъ той.

— Но азъ мога да скачамъ и азъ заповѣдамъ на